

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku P. [...] S.A. w L.
przy uczestnictwie W. M. i H. M.
o stwierdzenie nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 23 września 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i oddala wniosek o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi
złożony przez wnioskodawcę.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub

skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnicy W. M. i H. M. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 września 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga uczestników była oczywiście uzasadniona. Uczestnicy nie wykazali, aby odpowiedź na pytania, które mają w ich przekonaniu stanowić zagadnienie prawne, miała znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw, tylko wtedy można uznać, że przedstawione zagadnienie jest istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. Brak również podstaw do stwierdzenia, na czym mają polegać istotne rozbieżności w wykładni art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. nr 17, poz. 70 ze zm.) Wskazane orzeczenia Sądu Najwyższego kładą tylko inny nacisk na to, jaki charakter mają skutki decyzji wydanej na podstawie powołanego przepisu, a nie przesądzają o tym, co decyduje o nabyciu służebności gruntowej. Ocena tego czy mamy do czynienia z posiadaniem służebności prowadzącym do jej nabycia w drodze zasiedzenia jest, bowiem zależna każdorazowo od stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy. Skarga nie jest również oczywiście uzasadniona, gdyż taki wniosek byłoby trafny tylko przy założeniu, że skarżący nie kwestionują ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy. Zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych lub oceny dowodów. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność

postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Oddalając wniosek P. [...] S.A. w L. o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi, Sąd Najwyższy miał na uwadze, że jego pismo procesowe, mające stanowić odpowiedź na skargę kasacyjną uczestników zostało wniesione po upływie dwutygodniowego terminu przewidzianego dla podjęcia tego rodzaju czynności. Pismo to nie mogło być, zatem za taką odpowiedź uznane (art. 167 k.p.c.) co wykluczało przyznanie zwrotu kosztów wiążących się z jej sporządzeniem i wniesieniem.